

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. Видає Робітничо-Фармерське Взаємне Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на роуї вулиці Річард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS, 609, Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

ПРОГРЕСИВНІ КОНСЕРВАТИ.

В Канаді поза консервативну та ліберальну партіями ще й прогресивна партія. Платформа цієї партії дуже неврівняна і здається не відома самим її членам. Прогресивну партію сформували ті пані консервативної та ліберальної партій, яким в їх надочучило, аби в яких вони прогресивні.

В своїй більшості прогресивна партія спирається на фермерів. Її головними кінцями є: геть з таможним цдом на різничі та фабричні вироби взагалі; дешевий перевіз збіжжя та різних товарів по залізницях; залізниця до Годсон Бей і т. ін. Ці кінці уважаються кінцями західної Канади, а західна Канада — фермерська, отже прогресисти також фермери, або ті, що стоять за фермерами.

Найбільшими ворогами цих кінців є консервати, представники великої індустрії. Вони є за високим цдом, за монополем Монреаль-банку над всіма канадійськими залізницями, вони є за тим, щоб західна фермерська Канада була їх колонією, їх дійною королю, яку можна не тільки діти по три рази на день, але й за роги та в ярмо впрягти, коли цього потрібно було б панам з Монреаль банку.

Ліберали тащють по середині між кінцями прогресистів та консерватів. Всі ті кінці вони доводять тільки до половини. Вони кажуть: ми в проти цда, але не можна-ж його повсім ексувати. Хай буде "фіфті-фіфті". І свої кінці в парламенті-фоні виконують тією "політичної угоди". Треба їм повертати з боку прогресистів — вони їм роблять поступки в деяких спірних питаннях і ті голосують за проєктом лібералів. Загалом-ж прогресисти є щось в роді лівого крила ліберальної партії.

Після виборів 29. жовтня 1925 р. прогресисти прийшли до парламенту дуже погаратані, бо в 62-ох посів в минулому парламенті зійшли на 24 особи в теперішньому. Завдяки-ж тому, що ні одна з капіталістичних партій не має абсолютної більшості в парламенті, група прогресистів стала тим мотвилом, яке одним своїм помахом може привести до зміни ліберального уряду, а другим до розв'язання парламенту і проголошення нових виборів. Прогресисти сміло тепер можуть сказати: хоч не багато нас, але гудем!

Коли левеліка чисельністю група представляє себе таку "силу", то тоді з нею числяться, в неї залюбки ласки. А що в буржуазній політиці ласка в багатьох випадках просто купується за готівку, то довкола прогресистів в Оттаві почали кружляти бітки про підкупи, які, розуміється, лідер прогресистів категорично заперечив.

Однак, коли голосовано над внеском лідера консерватів, Мієна, про недовіру уряду Кінга, п'ятьох прогресивних посів голосували за внеском Мієна. 6 це посла в західній Канаді: трюх з Саскечевану а двоє з Альберти. Всі п'ять вони є послами фермерськими (вибрані фермерськими голосами). Партія Мієна стоїть за високим цдом на довз з-акордофу різничих апаратів і всяких товарів взагалі, стоїть за монополем всіх залізниць (Сіппаром, отже стоїть за те, щоб фермери західної Канади були цілком залежні від індустріальних баронів еходу. І п'ять фермерських посів голосують за цим; голосують проти кінців власної партії, проти домаган своїх виборців; голосують за консерватами і далі стоять в своїй прогресивній партії.

Хто відповість — чому вони так зробили? Чи вони просто собі консервати, що на прогресивних кінцях заїхали до парламенту, чи хитрі політики, що розуміють значіння пословиці: "куй залізо, поки гаряче"?

НЕ ТАКИЙ СВЯТИЙ, ЯК ЙОГО МАЛЮЮТЬ.

Джордж Вашингтон в Злучених Державах для сто процентних Американців є національним героєм, президентом "осво-бодителем", якому "вдячна нація" збудувала численні пам'ятники, назвала його іменем своєї столиці, а всю країну "землею Вашингтона". За Вашингтона моляться в церквах, на його примірах виховують в школах дітей, про него написано цілі томи книжок.

Вашингтон виволов Злучені Держави з залежності Великої Британії і зробив їх самостійною країною, Вашингтон — це великий революціонер (проти якого й Морган нічого не має). До цього часу ніхто з людей буржуазних кол не посмів заперечувати святості та національного героїзму особи Вашингтона, цього американського Мойсея.

Дня 13. січня святково бенкетом 197 річницю народження Едмонда Борка, на якому виступив з промовою Руперт Гюз, воєк, письменник і драматург, відомий в американському кіномагратичному світі. В своїй промові він торкнувся особи Вашингтона, першого американського президента, торкнувся з того боку, з якого його ніхто з буржуазних діячів до цього часу ще не торкався. Зміст промови Гюза — це був зрив бомби серед аристократичних крутів, присутніх на бенкеті.

Цего "неапатименого в шкільних книжках традиційного святого" — Гюз назвав профаном, картограєм, піяком, грубіяном, чоловіком, що любив танцювати з жінками по три години без перестанку.

На початку промови Гюз сказав, що дітей в американських школах треба вчити історичної правди, якої тепер не можна найти в ніяких шкільних книжках і взагалі книжках по історії. "Я вичерную перестудовав історію, каже Гюз, і найшов, що Вашингтон ніколи не попірар боротьби і в душі не мав боротися за незалежність Злучених Держав і що революція була лише горожанською війною".

"Вашингтон був великий картограф, піяк, грубіяк, він танцював три години без перестанку з жінкою одного з своїх виначних генералів. Вашингтон ніколи не молився і став унікаль-

участі в церковних церемоніях".

Ця промова Руперта Гюза викликала, розуміється, велике обурення серед "демократичних" учасників бенкету. Але сказаного не вернеш. Преса не підхопила і розтрубіла. Гонор Вашингтона зівст пошарпаній. Прочитавши це, неоди і собі захоче пошукати історичної правди. І коли самі люди почнуть копатися в історії, то розвіяють не одного "національного героя" і "святого". А копатися є в чому. Але всю історію розкопав і вперше до горні новію тільки соціальний переворот самого теперішнього уряду. Гюз сказав те, що найшов в історії, але, побачивши перед собою звичайні оді учасників бенкету, попросив вибачення. Коли-ж до архівів буржуазної історії буде відкритий шлях працюючим, тоді вони покажуть всю правду народній без ніякого вибачення. Тоді вони розвіяють не одного Вашингтона, але сотні теперішніх так званих національних святих і героїв, а на ділі піяків, картографів і роспусників.

Робітник.

ТОВ. КАЛІНІН ПРО УКРАЇНУ.

Представником Російської Комуністичної Партії на 9. Всеукраїнському З'їзді КП(б)У в Харкові був т. М. Калінін, член ЦК РКП(б) і голова Всесоюзного ЦВК. Тов. Калінін виступив на 9. з'їзді КП(б)У з обширним докладом про міжнародне та внутрішнє положення С.Р.С.Р.

Ще перед відкриттям з'їзду, т. Калінін висловив свої погляди на внутрішню політику С.Р.С.Р., партії і уряду, а з'окрема про національну політику на Україні — співробітників харківських "Вістей".

Незаявляючи — тісніше зв'язати з середняком.

Політика нашої партії на селі, — сказав т. Калінін, — залишається такою-ж як і раніш, тоб-то, ми намагаємось через бідноту тісніше зв'язати з середняком, а тим самим з величезною більшістю селянства.

Взагалі треба сказати, що тепер, як і раніш, на селянські справи, відбудову сільського господарства й інші, партія та уряд нашого Союзу звертає належну і серйозну увагу.

Засновуємо нові заводи.

Разом з тим треба сказати, що не менш уваги партія та радянська влада звертає і на справи промисловості.

Нагрузка теперішніх наших заводів уже дійшла до найбільшої можливої, при вичислюючи устаткування на цих заводах, міри. Через те перед нами стоїть велике і складне завдання — розвитку нашої промисловості, будування нових заводів, утворення нових виробництв.

Наприклад, ми вини засновуємо нові виробництва, яких раніш не було в старій Росії, — тракторо-будівництво, моторо-будівництво, атомніє виробництва й інші. Все це свідчить про великий і бурхливий зріст нашої промисловості, що є запорукою розвитку та зміцнення пролетарської сили.

Національна політика.

Кажучи про національне питання і національну політику радянської влади, тов. Калінін зазначив, що основне завдання в цій галузі — виявлення і задоволення національних домаган основних великих народностей — більш чи менш уже розв'язано фактом утворення і зміцнення національних респу-

В ПОЛЬСЬКО-ШЛЯХЕТСЬКІЙ НЕВОЛІ.

ТОВ. ЛАНЬЦУЦЬКОГО ЗАСУДЖЕНО НА ШІСТЬ РОКІВ КАТОРГИ.

В апеляційному суді закінчено розгляд справи посла польського союму, комуніста, тов. Ланьцуцького, засудженого варшавським та дозінським окружним судом в обох випадках на 3 роки каторжної тюрми за промови виголошені ним на посольських мітингах.

Оборонець Дурач подкликаючись на те, що згідно з конституцією посла союму не можна притягати до судової відповідальності за вчинки, наслідком виконання ним своїх посольських обов'язків, вимагав припинити справу або виправдати Ланьцуцького.

Тов. Ланьцуцький, зазначивши, що він уже цілий рік сидить у слідчому арешті та що після припису окружних судів йому довелось-б просидіти в каторжній тюрмі ще 6 років, висло-

Видовляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!

ПОПРАЦЮЙМО В ЛЮТИМ ДЛЯ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО Т-ВА.

До всіх відділів, членства і симпатиків Р.З.Т.

Дорогі Товариші і Товаришк!

Як відомо Вам, постановою останньої конвенції Робітничого Запомогого Товариства місяць лютий призначено для кампанії за збільшенням числа членів цієї організації. Постановою цю ухвалено тому, бо досвід навчав нас, що така ударна загальна кампанія завжди приносить в нашій праці крайній успіх.

Отже місяць лютий — місяць кампанії в користь Робітничого Запомогого Товариства — вже дуже близько. Тому закликаємо всі Відділи, членство і симпатиків Робітничого Запомогого Товариства негайно розпочати приготування до кампанії.

Що і як належить в цій справі зробити? В тих місцевостях, де вже існують Відділи і членство Р.З.Т., треба скликати збори членів і обміркувати скільки, коли і в якому приміщенні можна устроїти в місяці лютий масові мітинги, щоб на них висунути цілі й статут Р.З.Т. та організувати нових членів і членкинь. Треба також прожити бесідників, що мають промовляти на тих мітингах і голол, що мають перекладати мітинги. Секретарі-скарбники мусять подбати, щоб у них був потрібний запас аплікацій і в мітингах мають випускати нових членів. На підготовку зборів треба також обміркувати, чи не можна устроїти які підприємства (концерт, представлення, забаву то-що), з чого може вилити дещо доходу до каси Відділу, а також можна на цих підприємствах "бодай коротко поговорити до присутніх про Р.З.Т. і закликати їх, щоб ставали його членами.

В справі масових мітингів і підприємств належить порозумітися з другими нашими місцевими організаціями, щоб не устроїти в ати одночасно в ох мітингів або підприємств, як воно вже відбувалося в деяких місцевостях. Крім того, треба порозумітися з другими нашими місцевими організаціями, щоб не устроїти в ати одночасно в ох мітингів або підприємств, як воно вже відбувалося в деяких місцевостях. Крім того, треба порозумітися з другими нашими місцевими організаціями, щоб не устроїти в ати одночасно в ох мітингів або підприємств, як воно вже відбувалося в деяких місцевостях.

Всіх нас покликають до роботи в лютому і подбаймо, щоб кожний і кожна з нас придала хоч по одному новому членові або членкині, а збільшення нашої організації і нашу силу введе. Кожний член і кожна членкиня Р.З.Т. повинні взяти собі за обов'язок здобути для Р.З.Т. що найменше одного нового члена або одної нової членкині.

Про те, як ідути приготування до кампанії і як буде йти на місцях сама кампанія та про її вислід, пишіть до Головного Заряду Р.З.Т. і до часопису.

Отже всі до праці для збільшення нашої організації і її сили.

За Головного Заряду Р.З.Т.: М. Попович, О. Хоміцький, голова, секр. скарбник.

ЯК ПОМАГАЄ Р.З.Т.

Про Робітничо-Запомогого Товариство пишеться у нас чомусь не дуже часто і мало осягаються — ту велику — й корисну роботу, яку воно вже виконує за порівняно короткий час свого існування. Правда, звіти Головного Заряду найкраще свідчать про його корисну працю своїми поважними цифрами. Але цього за мало.

Не кожний читач часопису звертав увагу на ці цифри. Не кожного зацікавив той факт, що Робітничо-Запомогого Товариство за своїх 3 роки існування виплатило по верху дев'ять тисяч доларів допомоги хорим і помертлому, а в своїй головній касі за той час складо близько дванадцять тисяч доларів готівки. Про це треба-б так розказувати читачам такою мовою, щоб ці цифри їх зацікавили і заставили подумати про значіння цієї організації.

Я згадаю про один останній випадок смерті члена Р.З.Т. у Вінніпегу. Помер 7. січня, цього року, член нашого Відділу Петро Парадовський. Старший був він вже чоловік, бо було йому 60 років. Жив чесно, твердо і був людяно дуже тихою, поважною, доброю та товариською вдачі. Уже в старшому віці при допомозі читання робітничих часописів і корисних книжок переконався, що він повинен також належати до робітничої організації і вписався до Робітничого Запомогого Товариства на самому початку його заснування.

Член Р.З.Т. Вінніпег, 19. січня 1926. Покійний т. Парадовський

3 ЩОДЕННОГО ЖИТТЯ.

"ДОБРА ТАКТИКА".

Радять, говорять, ще раз радять і ще раз говорять.

— Я небажувати нічого, як наложити на кожного члена по двадцять п'ять центів. Це легко. Дамо по двадцять п'ять центів і буде як раз та сума, якої нам потрібно. Ми всі працюємо, бо ця справа вимагає праці.

— Я також таксамо думаю. Це лише один раз по двадцять п'ять центів і буде спокійно можливо на цілий рік.

Встав ще один, відтак ще трюх говорило до тої самої справи і здавалося, всі були одної думки.

— Я роблю внесок.

— Я попіраю.

— Може хто з товаришів ще має що сказати перед внеском. — питає голова.

Всі тихо.

— Отже, хто за внеском? Всі піднесли руки.

— Хто проти?

— Я.

— Тай я також.

— Та-ж ви підносили руки за внеском!

Я руку піднесив, бо всі підносили, але з внеском негодуюся.

— Я також негодуюся і ніякого спеціального податку не заплачу!

— Коли ви не можете заплатити, то ви не мусяте, але Раз перешов внесок одноголосно, то не є закон і всі мусямо підлягати цьому закону.

— А я скажу, що ми не потребуємо себе оподатковувати. Я є проти цього. Ми повинні вжити іншої тактики. Я пропоную устроїти забаву.

— От це, то добра тактика! — піддержав другий. — Устроїти забаву з музикою і танцями. Тикети по п'ятьдесят центів. Це буде ліпше, як оподатковувати себе.

— Я за тим, щоб на цю забаву прийшов кожний наш член.

— Забаву, забаву! Я роблю внесок, аби устроїти забаву!

— Я попіраю.

— Я свій перший внесок відтягаю.

Перший внесок пішов "в архів".

Вибрано комітет.

На забаву зійшлися майже всі члени, головню ті, що були за оподаткуванням. Не прийшли ті, що робили внески за забавою. Шість музикантів грали. "Величава забаву".

По забаві комітет зробив оброкунок. Музика — \$25.00. Дроби росходи — \$10.00. Осталось — \$1.25.

— Ну й навіщо було мучитися та давати комусь заробляти, коли ми були-б зложили ту саму суму грошей по двадцять п'ять центів від кожного члена і були-б мали їх в себе, а не хто инший!

— Але це, що ми зараз зробили, називається "доброю тактикою!" — додав другий.

Драпака.

КОМУНІЗМ В ПОРТУГАЛЬСЬКІЙ АРМІЇ.

В місцевостях Пальмо Мальорка, як також в кількох інших катальонських місцевостях викрито комуністичну пропаганду серед жовнів. Переведено деякі арештування.

НЕЗАБУВАЙТЕ,

що в суботу, 23. січня, на розпочаття 7-го з'їзду ТУРФДІМ, Драмгурток при Укр. Роб. Домі в Вінніпегу грає

97

Чи ви маєте вже тикети на це представлення. Коли ні, то зараз набуйте!